

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 144

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 martie 2012

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 36 din 24 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 ⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare	2–3
Decizia nr. 38 din 24 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. g), art. 2 alin. (4) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	3–6
Decizia nr. 39 din 24 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	6–8
Decizia nr. 59 din 31 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	8–12
Decizia nr. 60 din 31 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 36**

din 24 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, excepție ridicată de Marius Petcu în Dosarul nr. 5.726/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 290D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 895 din 30 iunie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.726/62/2010, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare**, excepție ridicată de Marius Petcu într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă privind personalul din industria de apărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile criticate încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât condiționează plata unor plăți compensatorii din partea angajatorului de data încheierii contractului individual de muncă. Mai exact, prevederea din textul actului normativ a dreptului la acordarea acestor prestații pecuniare pentru persoanele care au încheiat contractul individual de muncă anterior datei de 1 ianuarie 2004 face ca vechimea în muncă să nu mai conteze, astfel încât chiar și persoanele cu o vechime mai mică de 12 luni vor putea beneficia de aceste măsuri, în timp ce altele, care au o vechime mai mare, dar au fost angajate după data menționată, nu vor beneficia de plăți compensatorii.

Totodată, se arată că dispozițiile legale criticate, prin faptul că nu iau în considerare vechimea în muncă, creează discriminări și între salariații disponibilizați din industria de apărare și ceilalți salariați disponibilizați ca urmare a concedierilor colective.

Tribunalul Brașov — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 28 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

„Art. 12⁶. — (1) *Pot beneficia de prevederile prezentei ordonanțe de urgență numai persoanele concediate în condițiile art. 12, care au contracte individuale de muncă pe durată nedeterminată încheiate până la data de 1 ianuarie 2004.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra textului legal criticat prin prisma unor critici de neconstituționalitate identice. Spre exemplu, prin Decizia nr. 1.648 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, sau Decizia nr. 895 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 7 septembrie 2011, a statuat că persoanele aflate în ipoteza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2006 privind protecția socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate ca urmare a restructurării și reorganizării unor societăți naționale, regii autonome, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 28 decembrie 2006, sunt într-o situație diferită de cea a persoanelor care intră sub incidența reglementărilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002. Dacă primul act normativ reprezintă cadrul general în materie, cel de-al doilea vizează situația specifică a personalului din industria de apărare. Chiar Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 23 iulie 1968, pronunțată în Cauza „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei paragraful 10 a statuat că statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele dintre diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, domeniu și context. Având în vedere acest aspect,

Curtea Constituțională a constatat că legiuitorul a folosit tocmai această marjă de apreciere și a instituit condiții speciale pentru obținerea plăților compensatorii în sistemul industriei de apărare. Întrucât beneficiul acestor plăți nu era legat de o anumită vechime în muncă, acordarea plăților compensatorii se făcea în condiții mai favorabile în industria de apărare. O atare orientare a fost susținută de politica legislativă în materie economico-socială.

Curtea a mai observat că alegerea unui criteriu sau a altuia pentru acordarea unor prestații sociale este la libera apreciere a legiuitorului, cu condiția ca acest criteriu să nu fie unul aleatoriu și să nu încalce drepturile și principiile consacrate constituțional. Criteriul prevăzut prin dispozițiile art. 12⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, și anume data angajării, a fost ales de către legiuitorul român având în vedere costurile sociale ce urmau să fie suportate ca urmare a necesității îndeplinirii unor condiționalități de personal pe care România trebuia să le realizeze în vederea

aderării sale la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord; astfel, se constată că măsura criticată nu este decât una de limitare a efectelor sociale ale îndeplinirii condițiilor de aderare.

În fine, Curtea a mai reținut că prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, au fost eliminate toate drepturile cu caracter compensatoriu acordate în caz de concediere colectivă, cu excepția ajutorului de șomaj, astfel încât persoanele care fac obiectul concedierilor colective, dacă acestea au avut loc după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010, nu mai pot beneficia de prevederile art. 12 lit. a), b) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002, indiferent că au avut sau nu încheiat contractul individual de muncă înainte de 1 ianuarie 2004.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, excepție ridicată de Marius Petcu în Dosarul nr. 5.726/62/2010 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38

din 24 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. g), art. 2 alin. (4) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Viorel Perța în Dosarul nr. 6.784/100/2010 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 312D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 871 din 25 iunie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.784/100/2010, **Tribunalul Maramureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată de Viorel Perța într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva deciziei de pensionare emise în temeiul Legii nr. 119/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt retroactive, întrucât afectează drepturile deja stabilite prin deciziile de pensionare emise. Se susține că, deși plata pensiilor se face prin prestații periodice, statul nu poate printr-o lege ulterioară să suprimă dreptul la plata unei pensii speciale stabilite pe baza unor decizii care și-au produs deja efectele sub imperiul legislației în vigoare la data emiterii lor.

De asemenea, se arată că pensia de serviciu reprezintă un bun, iar, prin modificarea cuantumului pensiei acordate anterior, legiuitorul a suprimat dreptul deja stabilit, un drept, de altfel, deja câștigat și garantat de Constituție.

Tribunalul Maramureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată. Se arată că pensiile aflate deja în plată reprezintă drepturi câștigate și constituie un bun al titularului, astfel că reducerea cuantumului acestora reprezintă o încălcare a art. 15 alin. (2) și art. 44 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. În realitate, dat fiind că autorul excepției face parte din categoria personalului aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă, critica sa vizează numai art. 1 lit. g), art. 2 alin. (4) și art. 3 din Legea nr. 119/2010, texte asupra cărora Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. g): „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]

g) pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă;”;

— Art. 2 alin. (4): „Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, statuând în sensul constituționalității acestora în raport cu critici similare cu cele formulate în prezenta cauză.

Astfel, întreaga Lege nr. 119/2010, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, legea în discuție nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*. Dispozițiile legale criticate nu impiedică cu nimic asupra calității de pensionar dobândită în temeiul reglementărilor legale în vigoare la momentul emiterii deciziei de pensionare. Astfel, această decizie este o faptă constitutivă a unei situații juridice realizate înainte de o eventuală intrare în vigoare a prevederilor criticate. Rezultă că, sub aspectul cuantumului pensiei, efectele acestei decizii de pensionare rămân câștigate pe toată perioada cuprinsă între emiterea deciziei de pensionare și momentul la care va intra în vigoare prezenta lege. Doar dacă prezenta lege ar fi diminuat sau crescut cuantumul pensiei aflate în plată pe perioada menționată, aceasta cu siguranța ar fi fost retroactivă, încălcând art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât ar fi desființat o *facta praeterita*.

Prin urmare, ceea ce se subsumează, în mod evident, conceptului de *facta praeterita* este dobândirea calității de pensionar. Însă, cu privire la drepturile rezultate în urma obținerii calității menționate, se observă că acestea se constituie în veritabile efecte rezultante ale actului de pensionare, ceea ce nu înseamnă că actul de pensionare determină *a priori* și *ad aeternam* cuantumul pensiei/drepturilor aflate în plată. Astfel, prestațiile de asigurări sociale, subsecvente actului de pensionare, nu pot fi considerate *ab initio* ca fiind *facta praeterita*. Ele devin *facta praeterita* pe măsura curgerii timpului. Însă cuantumul pensiei la care este îndrituit pensionarul pentru perioada ce urmează unei luni încheiate este mai degrabă un

efect viitor al raporturilor juridice trecute — *facta futura*, întrucât raportul juridic trecut, în speța de față, se constituie chiar în dobândirea calității de pensionar și toate prestațiile succesive lunare sub forma pensiei sunt *facta futura*, care, pe măsura trecerii timpului, devin *facta praeterita*.

Pensia de serviciu este compusă, principial, din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. **Acordarea acestui supliment ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia.** Obligația statului este aceea de a nu reduce cuantumul pensiei sub nivelul stabilit în sistemul general de pensionare, întrucât, prin calitatea de asigurat la sistemul de asigurări sociale, persoana în cauză și-a garantat dreptul la pensia de drept comun tocmai prin plata contribuțiilor. **Este un drept pe care l-a obținut și realizat prin plata contribuțiilor legal datorate.** De asemenea, nu există un drept constituțional la pensie de serviciu, astfel încât, cu privire la suplimentul acordat de stat, nu se poate susține că este un drept viitor câștigat *ad aeternam* din moment ce este sub condiție.

Având în vedere că pensiile de serviciu nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, textul criticat nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor de serviciu, nu selectiv, nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora i se adresează pentru a nu determina ca una sau alta să suporte mai mult sau mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Mai mult, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în hotărârile din 8 decembrie 2009 și din 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Muñoz Diaz împotriva Spaniei, paragraful 44*, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 55*, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru **nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit cuantum** (a se vedea, în același sens, și hotărârile din 12 octombrie 2004 și 28 septembrie 2004, pronunțate în cauzele *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei, paragraful 39*, respectiv *Kopecký împotriva Slovaciei, paragraful 35*). Reducerea sau încetarea plății unui anumit cuantum al beneficiului acordat poate constitui o intervenție în privința bunului ce trebuie justificată (*Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 58*). Curtea a arătat că sistemul de securitate socială

este expresia solidarității societății în raport cu membrii săi vulnerabili (*Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 61*), aspect esențial pe care Curtea de la Strasbourg l-a luat în seamă atunci când a analizat dacă restrângerea adusă implica o sarcină individuală excesivă. Curtea a mai arătat că statele au o marjă largă de apreciere atunci când reglementează sistemul de pensii (paragraful 63) și că **scăderea cuantumului pensiei cu aproape 50% nu este de natură să știrbească esența dreptului la pensie, reclamantul fiind deci obligat să suporte o scădere rezonabilă și proporțională** (paragrafele 62 și 63). Nu în ultimul rând, din paragraful 63 al hotărârii reiese că o reducere a cuantumului pensiei în vederea egalizării unor stări de fapt existente este de dorit, respectiv acordarea unui cuantum al pensiei în funcție de contribuțiile vărsate, și nu în funcție de cuantumul concret al salariului (*sistem contributiv versus sistem retributiv*); în aceste condiții, pierderea parțială a unei părți din pensie nu este o sarcină individuală excesivă (paragraful 63) — a se vedea, în același sens, și Hotărârea din 25 octombrie 2011, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Valkov și alții împotriva Bulgariei*, paragraful 97.

Curtea, prin deciziile amintite, a mai reținut că dispozițiile procedurale cuprinse la art. 3 nu încalcă cu nimic art. 15 alin. (2) sau art. 44 alin. (1) din Constituție, ele reprezentând prevederi de natură tehnică, legiuitorul fiind îndrituit să stabilească atât termenele în interiorul cărora autoritățile publice să ducă la îndeplinire operațiunea de recalculare a pensiilor, cât și modalitatea concretă de calcul al noilor pensii prin trimiterea generală pe care o face la principiile fostei Legi nr. 19/2000 — în prezent trimiterea, desigur, vizează Legea nr. 263/2010.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În consecință, raportat la cauza de față, Curtea reține că eliminarea pensiilor de serviciu în privința personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă, reglementată de Legea nr. 119/2010, nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de **cvasimajoritatea personalului angajat în domeniul public care beneficia de astfel de pensii în egală măsură** (spre deosebire de cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*). Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați ai statului, dar **ii integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un sistem unic de pensii publice**. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă (a se vedea Decizia nr. 872 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010); or, în cauza de față, nu se pune o atare problemă, pensia contributivă nefiind în niciun fel afectată sau restrânsă. De asemenea, cuantumul viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.

În fine, Curtea constată că reglementarea normativă cuprinsă în art. 2 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 este consecința firească a dispozițiilor art. 1 al legii, astfel încât cele expuse mai sus se aplică *mutatis mutandis* și în privința acestuia.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. g), art. 2 alin. (4) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Viorel Perța în Dosarul nr. 6.784/100/2010 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 39

din 24 ianuarie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. c)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 10.917/107/2010 al Tribunalului Alba — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 320D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 102/F/2011 din 11 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.917/107/2010, **Tribunalul Alba — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel într-o cauză având ca obiect o cerere privind deschiderea procedurii de insolvență.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât majorarea taxei de timbru s-a făcut doar pentru cererile de deschidere a procedurii insolvenței, nu și pentru alte acțiuni comerciale, ceea ce duce la o descurajare a contestării măsurilor luate de lichidatorii judiciari. Totodată, arată că existența unei valori disproporționate a taxei judiciare de timbru împiedică și restrânge accesul liber la justiție, afectează dreptul de proprietate, creând și o discriminare între cele două categorii de reclamanți, respectiv din dosarele de drept comun și cei din dosarele de insolvență.

Tribunalul Alba — Secția comercială și de contencios administrativ opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale, întrucât accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să

contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. II din Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 14 iulie 2009.

Potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Așa fiind, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (1) lit. c): „În materie comercială, se taxează următoarele cereri:

[...]

„c) acțiuni, cereri și contestații introduse în temeiul Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței Guvernului nr. 10/2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004 — 120 lei.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) referitor la valorile supreme și la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 69 privind mandatul reprezentativ și art. 126 alin. (1) care prevede că „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*” De asemenea, este invocat art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că legiuitorul se bucură, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, de atributul exclusiv de a stabili cuantumul taxelor judiciare de timbru. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 109 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011, Decizia nr. 1.072 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 octombrie 2010, Decizia nr. 494 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008, sau Decizia nr. 845 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007.

Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

În atare situație, Curtea a constatat că nu există o încălcare a prevederilor constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată și nici ale dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice modificarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată și argumentele pe care aceasta s-a întemeiat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește pretinsa discriminare între cele două categorii de reclamânți, respectiv cei din dosarele de drept comun și cei din dosarele de insolvență, Curtea constată că, astfel cum a reținut constant în jurisprudența sa, în măsura în care reglementările deduse controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată, or, în cauză, reclamantul nu se află în aceeași situație juridică cu cei care au litigii ce urmează regulile de drept comun.

Întrucât nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, Curtea reține că prevederile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 1 alin. (3) și (4), art. 69 și art. 126 alin. (1), Curtea reține că, pe de o parte, autorul nu motivează pretinsa contrariedade a textelor criticate cu acestea, iar, pe de altă parte, acestea nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. c) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 10.917/107/2010 al Tribunalului Alba — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 59

din 31 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Coca Grosu în Dosarul nr. 11.010/86/2010 al Tribunalului Suceava — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 472D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 473D/2011—478D/2011 și nr. 710D/2011—713D/2011, care au ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepții ridicate de Gabriela Rotariu, Doinița Curcă, Aurora Țăran, Didina Sfichi, Viola Văcuș, Aneta Jaucă, Viorica Funduianu, Otilia Mihai, Ileana Costea și Ileana I. Holeiciuc în dosarele nr. 11.008/86/2010,

nr. 11.007/86/2010, nr. 10.855/86/2010, nr. 10.897/86/2010, nr. 10.896/86/2010, nr. 10.913/86/2010, nr. 10.900/86/2010, nr. 10.914/86/2010, nr. 10.909/86/2010 și nr. 11.073/86/2010 ale Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 472D/2011—478D/2011 și nr. 710D/2011—713D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 473D/2011—478D/2011 și nr. 710D/2011—713D/2011 la Dosarul nr. 472D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, iar în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, arată că aceasta a mai fost analizată de Curtea Constituțională, în acest sens fiind Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010. Referitor la distincția privind veniturile care se iau în calcul, dar care nu pot fi dovedite, reprezentantul Ministerului Public arată că aceasta este făcută prin art. 13 alin. (2) din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, care privește metodologia de calcul pentru revizuirea pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea

nr. 119/2010, text de lege care, însă, nu formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 28 martie 2011, 4 aprilie 2011 și 26 mai 2011, pronunțate în dosarele nr. 11.010/86/2010, nr. 11.008/86/2010, nr. 11.007/86/2010, nr. 10.855/86/2010, nr. 10.897/86/2010, nr. 10.896/86/2010, nr. 10.913/86/2010, nr. 10.900/86/2010, nr. 10.914/86/2010, nr. 10.909/86/2010 și nr. 11.073/86/2010, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Coca Grosu, Gabriela Rotariu, Doinița Curcă, Aurora Țăran, Didina Sfichi, Viola Văcuș, Aneta Jaucă, Viorica Funduianu, Otilia Mihai, Ileana Costea și Ileana I. Holeiciuc în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de recalculare a pensiei de serviciu pentru personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că înlăturarea pensiei de serviciu de care se bucura personalul auxiliar din justiție este contrară dispozițiilor constituționale care garantează și ocrotesc dreptul de proprietate privată, precum și celor referitoare la dreptul la pensie.

În acest sens, arată că pensia reprezintă un „bun” în sensul stabilit prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, bucurându-se de protecția art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și un drept câștigat, întrucât a fost legal stabilit prin decizia de pensionare și nu a fost supus niciunei condiționări de ordin financiar. Astfel, se aduce atingere principiului constituțional al neretroactivității legii civile, dar și dispozițiilor Legii fundamentale referitoare la limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți. Totodată, arată că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii, deoarece instituie norme mai favorabile sub aspectul condițiilor de recalculare a pensiei pentru militari, polițiști și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor în raport cu celelalte categorii de persoane ale căror pensii sunt supuse recalculării.

Afectarea cuantumului pensiilor deja stabilite este contrară și celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005 și Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2006, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, încălcându-se astfel principiul separației puterilor în stat. De asemenea, fiind afectate drepturi dobândite prin hotărâri judecătorești, se aduce atingere dreptului la un proces echitabil, în plus, arată că Legea nr. 19/2000 prevede dreptul titularului pensiei de a opta pentru cuantumului pensiei mai favorabil în cazul recalculării pensiei, drept confirmat de altfel și prin jurisprudența Curții Constituționale. Cu toate acestea, cu prilejul recalculării pensiilor speciale, nu s-a ținut cont de acest principiu. În sfârșit, se susține că Legea nr. 119/2010 a fost

adoptată cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, întrucât nu au fost abrogate expres reglementările anterioare referitoare la pensiile speciale, nu au fost respectate normele privind fundamentarea actului normativ și nu a fost avut în vedere impactul socio-economic.

Tribunalul Suceava — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul a comunicat punctul său de vedere în dosarele nr. 710D/2011—713D/2011 și apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, se mai arată că, în momentul de față, este aplicabilă numai Legea nr. 263/2010 în privința sistemului de pensii publice, aspect subliniat și prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.237 din 6 octombrie 2010. Pe fond, invocă Deciziile Curții Constituționale nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, precum și Decizia nr. 1.612 din 15 decembrie 2010. Guvernul nu a transmis punctul său de vedere în dosarele nr. 472D/2011—478D/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. În realitate, Curtea având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate și faptul că autorii au calitatea de personal auxiliar al instanțelor judecătorești, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 119/2010, care au următorul cuprins:

— Art. 1: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

[...]

c) pensile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;”;

— Art. 2: „(1) *Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(4) *Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;*

— Art. 3: „(1) *Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;*

— Art. 4: „(1) *Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează:*

[...]

b) *într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).*

(2) *Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;*

— Art. 7: „(1) *Procedura de stabilire, plată, suspendare, recalculare, încetare și contestare a pensiilor recalculate potrivit prezentei legi este cea prevăzută de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Pensiilor prevăzute la art. 2 li se aplică în mod corespunzător dispozițiile din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează aceste categorii de pensii.”*

Se susține că textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (3)—(5) referitor la statul român, art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind dreptul la pensie, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o

autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 56 privind contribuțiile financiare, art. 135 referitor la economie și art. 136 privind proprietatea. De asemenea, invocă încălcarea art. 11 și 20 din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 6 paragraful 1, art. 14 și 15 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții referitoare la dreptul la un proces echitabil, interzicerea discriminării și derogarea în caz de urgență, art. 1 din Primul Protocol la Convenția amintită, referitor la dreptul de proprietate, și art. 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași Convenție, cu privire la interzicerea discriminării, precum și dispozițiile art. 23 din Carta Socială Europeană revizuită privitor la dreptul persoanelor vârstnice la protecție socială.

Este menționată și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Buchen împotriva Cehiei*, Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei*, Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Andrejeva împotriva Letoniei ș.a.*

Totodată, este invocată încălcarea art. 148 din Constituție prin raportare la dispozițiile Directivei 86/378/CEE a Consiliului din 24 iulie 1986 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în regimurile profesionale de securitate socială, ale Directivei 96/97/CE a Consiliului din 20 decembrie 1996 de modificare a Directivei 86/378/CEE privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 119/2010 prin raportare la critici de constituționalitate similare, în acest sens fiind Decizia nr. 1.268 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, și Decizia nr. 1.380 din 18 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 29 noiembrie 2011.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în

acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Cu același prilej, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

Referitor la critica autorilor excepției de neconstituționalitate privind încălcarea principiului separației puterilor în stat, aceasta nu poate fi reținută pentru aceleași rațiuni circumscrise noțiunii de „drept câștigat” în ceea ce privește pensiile speciale.

În privința pretinsei încălcări a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea reține că stabilirea stagiilor de cotizare și a metodologiei de calcul al pensiei pentru diferitele categorii profesionale prevăzute la art. 1 din Legea nr. 119/2010 este de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de particularitățile activității desfășurate de către acestea, reglementează reguli specifice, fapt ce nu constituie o discriminare.

Prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, Curtea, în privința cadrelor militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, a statuat că aceștia au beneficiat și continuă să beneficieze de un statut aparte, justificat de natura activității desfășurate, care creează condițiile unei uzuri corporale accentuate prin expunere la pericole de vătămare corporală și chiar de amenințare a vieții. Principiul egalității, așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, ci, dimpotrivă, situații obiectiv diferite justifică și chiar impun instituirea unui tratament juridic diferențiat.

Mai mult, pentru rațiuni ce vizează uniformitatea reglementării în domeniul pensiilor, art. 8 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevede la alin. (2) un stagiul complet de cotizare pentru femei și bărbați în acord cu prevederile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, și care, după 2015, în privința femeilor, gradual până în anul 2030, va fi la un nivel egal cu cel al bărbaților, respectiv de 35 de ani. Însă art. 8 alin. (3) din aceeași anexă prevede că se va lua în considerare stagiul de cotizare utilizat la deschiderea drepturilor inițiale de pensie, astfel cum a fost reglementat în legislația în vigoare la data stabilirii acestora, în măsura în care acest stagiul de cotizare este mai favorabil beneficiarului, respectiv 25 de ani în privința grefierilor, astfel cum reiese din art. 68 din Legea

nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004. În consecință, rezultă că, de principiu, în privința grefierilor stagiul de cotizare de la alin. (3) anterior referit este mai favorabil datorită numărului mai mic de ani ai stagiului complet de cotizare, astfel încât în privința lor se va putea aplica acest text legal.

În ceea ce privește argumentele referitoare la nerespectarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva existenței unei neconcordanțe între dispozițiile Legii nr. 119/2010 și prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea constată că, în jurisprudența sa, s-a pronunțat și cu privire la aceste critici de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a arătat că legiuitorul a menținut într-adevăr în vigoare reglementările referitoare la stabilirea pensiei de serviciu, însă, prin art. 12 al legii criticate, a stabilit că „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege”. Această reglementare are semnificația faptului că legile care stabilesc pensii speciale trebuie interpretate coroborat cu această nouă și ultimă lege. *Eo ipso* această situație nu produce efecte neconstituționale, întrucât actele normative în cauză cuprind și alte referiri cu privire la condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească persoana în cauză pentru a dobândi calitatea de pensionar potrivit statutelor speciale pe care le au; practic, condițiile de pensionare specifice pensiilor speciale rămân în vigoare, fiind mai favorabile decât cele prevăzute de Legea nr. 19/2000, iar noua lege reglementează numai cuantumul pensiei la care beneficiarii acesteia sunt îndrituiți.

De asemenea, Curtea apreciază că sunt lipsite de temeinicie și susținerile referitoare la inexistența unei fundamentări a Legii nr. 119/2010, elaborarea actului normativ fiind însoțită de o expunere de motive în care sunt prezentate motivul emiterii actului normativ, impactul socio-economic, impactul financiar, efectele actului normativ asupra legislației în vigoare și consultările efectuate în vederea elaborării legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care le-au fundamentat sunt valabile și în prezenta cauză.

În fine, Curtea constată că dispozițiile procedurale cuprinse la art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 119/2010 nu încalcă cu nimic dispozițiile constituționale invocate, ele reprezentând prevederi de natură tehnică, legiuitorul fiind îndrituit să stabilească modul de transformare a pensiilor de serviciu în pensii în înțelesul Legii nr. 119/2000 și modalitatea concretă de calcul a noilor pensii prin trimiterea generală pe care o face la principiile fostei Legi nr. 19/2000 — în prezent trimiterea, desigur, vizând Legea nr. 263/2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Coca Grosu, Gabriela Rotariu, Doinița Curcă, Aurora Țăran, Didina Sfichi, Viola Văcuș, Aneta Jaucă, Viorica Funduianu, Otilia Mihai, Ileana Costea și Ileana I. Holeiciuc în dosarele nr. 11.010/86/2010, nr. 11.008/86/2010, nr. 11.007/86/2010, nr. 10.855/86/2010, nr. 10.897/86/2010, nr. 10.896/86/2010, nr. 10.913/86/2010, nr. 10.900/86/2010, nr. 10.914/86/2010, nr. 10.909/86/2010 și nr. 11.073/86/2010 ale Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 60

din 31 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 12.428/63/2010, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 850D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 851D/2011—853D/2011, nr. 874D/2011—880D/2011 și nr. 885D/2011, care au ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepții ridicate, din oficiu, de Curtea de Apel Craiova - Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele acesteia nr. 3.476/104/2010, nr. 3.518/104/2010, nr. 12.450/63/2010, nr. 12.983/63/2010, nr. 2.867/104/2010, nr. 3.567/104/2010, nr. 3.298/104/2010, nr. 2.869/104/2010, nr. 3.870/104/2010, nr. 12.550/63/2010 și nr. 11.832/63/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că în dosarele nr. 851D/2011 și nr. 876D/2011 Asociația Națională a Aviatorilor Pensionari din România a depus cerere de intervenție în interes propriu și în interesul părților Ion Popa și Ion Vladu, solicitând admiterea acestor cereri și arătând că dispozițiile Legii nr. 119/2010 afectează această categorie de persoane, beneficiare ale unor pensii speciale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererilor de intervenție formulate, ca inadmisibile.

Curtea constată că dispozițiile art. 49 și următoarele din Codul de procedură civilă nu sunt compatibile cu procedura din fața Curții Constituționale și, în consecință, respinge cererile de intervenție formulate, ca inadmisibile (a se vedea în acest sens Decizia nr. 82 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 16 ianuarie 2009, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și Decizia nr. 1.270 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011).

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 850D/2011—853D/2011, nr. 874D/2011—880D/2011 și nr. 885D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 851D/2011—853D/2011, nr. 874D/2011—880D/2011 și nr. 885D/2011 la Dosarul nr. 850D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată față de jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 6 iunie 2011 și 20 iunie 2011, pronunțate în dosarele nr. 12.428/63/2010, nr. 3.476/104/2010, nr. 3.518/104/2010, nr. 12.450/63/2010, nr. 12.983/63/2010, nr. 2.867/104/2010, nr. 3.567/104/2010, nr. 3.298/104/2010, nr. 2.869/104/2010, nr. 3.870/104/2010, nr. 12.550/63/2010 și nr. 11.832/63/2010, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de către Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale cu prilejul soluționării unor contestații privind anularea deciziilor de recalculare a pensiilor emise în baza Legii nr. 119/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că legea criticată aduce atingere modalității în care legea anterioară a constituit dreptul la pensie, cu consecințe drastice asupra cuantumului pensiei. Așa fiind, este încălcat principiul neretroactivității legii civile, întrucât noua reglementare se aplică unei situații juridice născute anterior, deoarece nu afectează numai cuantumul prestațiilor ce vor fi plătite contestatoarei în viitor, ci chiar tipul de pensie acordat acesteia, drept născut sub imperiul legii vechi și asupra căruia nu s-ar putea extinde prevederile reglementând modalitatea de calcul din noua lege. De asemenea, arată că decizia de pensionare reprezintă un titlu de creanță asupra statului, precum și faptul

că partea necontributivă a pensiei de serviciu constituie o compensație acordată pentru a contrabalansa interdicțiile și îngrădirile unor categorii socioprofesionale cu un statut special. Prin urmare, având în vedere rațiunile ce au stat la baza recunoașterii acestei compensații, statul nu are posibilitatea de a interveni ulterior pe cale legislativă pentru anihilarea unei pensii speciale aflate în plată, întrucât, la momentul acordării acesteia, nu a fost condiționată de existența resurselor financiare ale statului. În același context, amintește că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pensia reprezintă un „bun”, intrând astfel în sfera de protecție a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, afectarea cuantumului pensiei prin recalculare dobândește semnificația unei încălcări a dreptului de proprietate privată. În sfârșit, susține că Legea nr. 119/2010, prin modalitatea de stabilire a drepturilor de pensie, creează, cu ocazia recalculării, o discriminare între militari, polițiști și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor și ceilalți beneficiari de pensii speciale, datorită folosirii unui stagiu complet de cotizare diferit, cu mult mai redus în favoarea militarilor, cărora li s-a păstrat stagiul complet reglementat anterior, față de ceilalți beneficiari ai pensiei de serviciu, de exemplu față de grefieri, care aveau anterior un stagiu complet de 25 de ani sau folosirea unor venituri diferite luate în calcul.

În acest sens, arată că persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) și b) din lege se bucură de un mod de recalculare a pensiei mai avantajos în raport cu celelalte categorii de persoane prevăzute de art. 1, prin aceea că punctajul mediu anual realizat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale persoanelor la 20 de ani reprezentând stagiul complet de cotizare, iar pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și pentru care nu pot fi dovedite venituri de natură salarială, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează salariul mediu brut pe economie din perioadele respective. Din contră, pentru celelalte categorii socioprofesionale, stagiul complet de cotizare este calculat în funcție de data nașterii, așa cum se prevede în anexa nr. 3 din Legea nr. 19/2000, iar pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și nu pot fi dovedite se utilizează salariul minim pe țară, așa cum prevede art. 161 alin. (2) din Legea nr. 19/2000.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Se susține că prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 44 alin. (1) privind proprietatea privată. De asemenea, invocă dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 15 iunie 1999, pronunțată în Cauza *Domalewski împotriva Poloniei*, Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Buchen împotriva Cehiei*, Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată în Cauza *Kjartan Ásmundsson împotriva Islandei*, Hotărârea din 5 martie 2009, pronunțată în Cauza *Sandra Janković împotriva Croației*, și Hotărârea din 28 aprilie 2009, pronunțată în Cauza *Rasmussen împotriva Poloniei*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor Legii nr. 119/2010 prin raportare la critici de constituționalitate similare, în acest sens fiind Decizia nr. 1.270 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, și Decizia nr. 1.380 din 18 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 29 noiembrie 2011.

Cu acest prilej, Curtea a reținut că pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Cu același prilej, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

În privința pretensei încălcări a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea reține că stabilirea stagiilor de cotizare și a metodologiei de calcul al pensiei pentru diferitele categorii profesionale prevăzute la art. 1 din Legea nr. 119/2010 este de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de particularitățile activității desfășurate de către acestea, reglementează reguli specifice, fapt ce nu constituie o discriminare.

Prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, Curtea, în privința cadrelor militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, a statuat că aceștia au beneficiat și continuă să beneficieze de un statut aparte, justificat de natura activității desfășurate, care creează condițiile unei uzuri corporale accentuate prin expunere la pericole de vătămare corporală și chiar de amenințare a vieții. Principiul egalității, așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, ci, dimpotrivă, situații obiectiv diferite justifică și chiar impun instituirea unui tratament juridic diferențiat.

Mai mult, pentru rațiuni ce vizează uniformitatea reglementării în domeniul pensiilor, art. 8 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevede la alin. (2) un stagiul complet de cotizare pentru femei și bărbați în acord cu prevederile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, și care, după 2015, în privința femeilor, gradual până în anul 2030, va fi la un nivel egal cu cel al bărbaților, respectiv de 35 de ani. Însă art. 8 alin. (3) din aceeași anexă prevede că se va lua în considerare stagiul de cotizare utilizat la deschiderea drepturilor inițiale de pensie, astfel cum a fost reglementat în legislația în vigoare la data stabilirii acestora, în măsura în care acest stagiul de cotizare este mai favorabil beneficiarului, respectiv 25 de ani în privința grefierilor, astfel cum reiese din art. 68 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004. În consecință, rezultă că, de principiu, în privința grefierilor stagiul de cotizare de la alin. (3) anterior referit este mai favorabil datorită numărului mai mic de ani ai stagiului complet de

cotizare, astfel încât în privința lor se va putea aplica acest text legal.

Se apreciază că aceleași rațiuni impun și în prezenta cauză respingerea ca neîntemeiată a criticilor raportate la principiul constituțional al egalității în drepturi, categoriile

socioprofesionale comparate aflându-se în situații obiectiv diferite, care justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 12.428/63/2010, nr. 3.476/104/2010, nr. 3.518/104/2010, nr. 12.450/63/2010, nr. 12.983/63/2010, nr. 2.867/104/2010, nr. 3.567/104/2010, nr. 3.298/104/2010, nr. 2.869/104/2010, nr. 3.870/104/2010, nr. 12.550/63/2010 și nr. 11.832/63/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

